

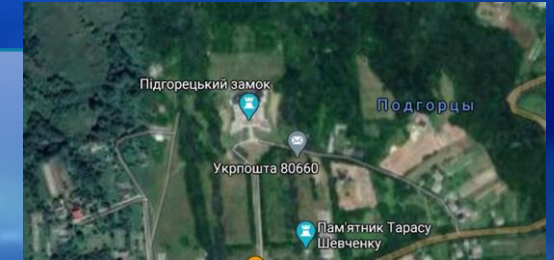
Туристичні перлини України

Підгорецький замок

Замок споруджено протягом 1635-1640 рр.
на місці давнішого укріплення, яке
згадується ще під 1530 роком.

В ансамбль Підгорецького
замку входять: оточений
складною оборонною системою
триповерховий палац, заїжджий
двір, костел і парк.

Будувалася твердиня під
керівництвом відомих
архітекторів Андре дель Акви
і Гійома Левассера де
Боплана (автора першої карти
України та “Опису України”
(1650)).

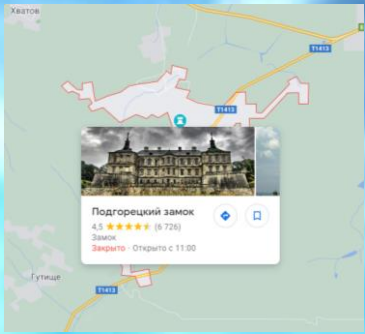

Палац займає північну частину Підгорецького замку. У XVII ст. він мав дещо інший вигляд — був двоповерховим із трьома двоповерховими ризалітами, увінчаними вежами. Під час реконструкції у XVIII ст. надбудували ще один поверх.

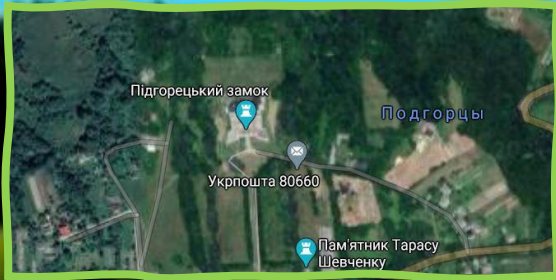
Основні приміщення палацу знаходяться у його партері. У XVIII ст. це були великі палацові зали: Столовий, Кармазиновий, Золотий, Дзеркальний, Жовтий, Зелений, два кабінети: Китайський і Мозаїчний та замкова каплиця. Назви залів пов'язані з їхнім призначенням, кольором оздоблення, стилем в якому вони виконані.

Заїжджий двір (його ще називали гетьманський заїзд) побудований у XVIII ст. в стилі бароко. Він відігравав роль постійного двору, де зупинялася прислуга панів та подорожні. Тут стояли корчми.

При вході, на мармуровій табличці був напис про призначення замку: *“Вінець ратних трудів — перемога, перемога — триумф, триумф — відпочинок”*. Тобто, замок призначався для відпочинку коронного гетьмана Станіслава Конєцпольського.

Підгорецький замок — один з найкращих в Європі зразків поєднання імпозантного палацу з бастіонними укріпленнями. Замок збудовано з цегли і каменю у формі квадрата, сторона якого дорівнює 100 м. На його рогах розташовані п'ятикутні бастіони.

Гетьман
Станіслав Конєцпольський

На південному фасаді заїжджого двору замку знаходиться сонячний годинник, який показує середньоєвропейський час. Припускають, що його виготовив відомий майстер-годинникар Павло Добростанський, який у XVIII ст. жив у Підгірцях.

До 1939 року в Підгорецькому замку діяв музей, до речі, один з найбільших закладів такого типу в Європі, а також перший у Східній Європі доступний для широкого загалу. Тут концентрується значна мистецька збірка творів малярства, колекція зброї, військової атрибуції і клейнодів, цінна бібліотека. Діяла театральна група з численними акторами та музикантами, фізико-хімічний музей та алхімічна лабораторія, друкарня.

Біла пані Підгорецького замку

Подейкують, що коридорами замку блукає чарівна жінка, більш відома як «Біла пані».

За переказами один з власників палацу - граф Вацлав Жевуський ревнував юну дружину-красуню Марію до гостей і навіть слуг, випрошуючи її кохання. Одного дня графиня не повернулась з прогулянки – пішли чутки, що старий чи то вбив дружину, чи то замурував живою, і ще довго було чути її стогін...

І досі Біла пані нагадує про свою присутність легким подихом, мерехтливим стогоном, несподіваним вітерцем.

Хотинська фортеця

УМІЛЬНИЦЬКА ОБЛАСТЬ
ЧЕРНІВЕЦЬКА ОБЛАСТЬ

Дністер

Державний
архів
України

Церква Олександра
Невського РПЦ

Висота фортечних мурів – 45 метрів, товщина – до 5 метрів. Під фортецею – глибокий рів, тому її можна було взяти лише довготривалими облогами. Цікаво, що безпосередньо штурмом Хотинську фортецю ніхто ніколи не захоплював.

До сьогоднішніх днів на території Хотинської фортеці зберігся старовинний колодязь. Його глибина сягає цілих 62 метри, адже замок стоїть на високій скелі і щоб дістатись до води, варто було прокопати велику глибину. Воду з колодязя можна брати і нині, кажуть, що вона тут дуже смачна.

Зі східного боку височіє Східна вежа або вежа Смертників. З цієї вежі скидали засуджених на смерть. Вижити після падіння з мурів заввишки 45 метрів не міг ніхто. Звідти вежа і отримала свою подвійну назву.

Хотинська фортеця — це справжня перлина архітектури XIII–XVIII століть з багатомілітирною та цікавою історією, яка бере свій початок ще від Хотинського форту, який було побудованого у X столітті князем Володимиром Святославичем. Вона є місцем де поєднуються християнська та мусульманська релігії.

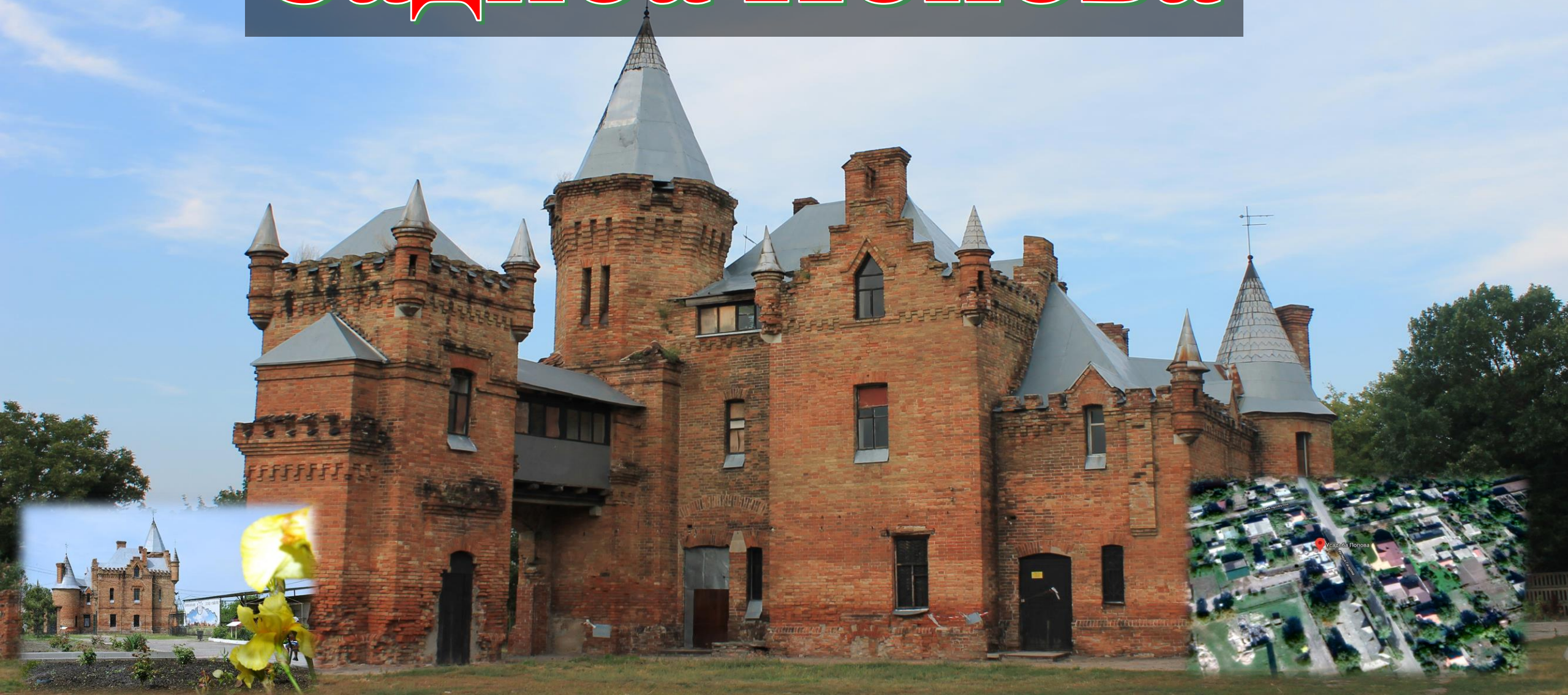
ПЛЯМА НА СТІНІ

Існує й романтична версія. Колись у Хотинській фортеці правив князь-тиран. Щоб укріпити свою політичну позицію, він вирішив видати дочку за іноземного правителя. Тільки дівчина вже була закохана у воєводу, який перебував на службі у її батька, і таємно бачилася з ним. Зрозуміло, ні про яке весілля вона не захотіла і чути, а коли князь дізнався про таємний зв'язок дочки, наказав замурувати її живцем у стіні фортеці. Дівчина не чинила опір – і лише градом по її щоках котилися сльози про втрачене життя і любов. Говорять, вона все ще замурована в стіні фортеці і лле там гіркі сльози, не в силах вийти на свободу – тому пляма на стіні фортеці не висохне доти, поки кохані не возз'єднаються.

Одна з версій, свідчить, що у фортеці були замуровані полонені, і це їхні сльози просочуються крізь камінь. За більш реалістичною версією, колись у цьому місці був рів. При реконструкції фортеці його засипали, однак волога і досі проступає на стіні.

Садиба Попова

Садиба Попова – палацово-парковий ансамбль другої половини XIX ст., який знаходиться в м. Василівка Васильківського району Запорізької області. Нині цей архітектурний шедевр, що нічим не поступається іншим відомим пам'яткам України, відомий як Васильківський історико-архітектурний музей-заповідник «Садиба Попова».

Землі поблизу майбутнього міста Запоріжжя, в минулому Олександрівська, були подаровані імператрицею Катериною II генералу Попову Василю Степановичу. Він і став засновником поселення, що пізніше стало містом Василівка. Раніше місцевість використовувалась для зимівників козаків і мала декілька хуторів.

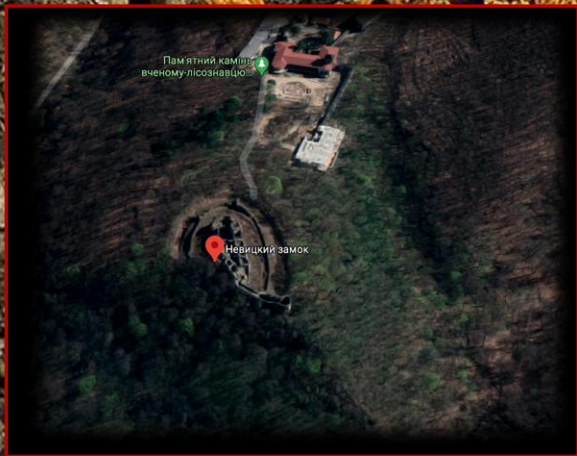
Велике будівництво розпочав онук генерала — Василь Павлович Попов у 2-й половині XIX ст. Родина Попових володіла садибою до Жовтневої революції 1917 року.

Встановити автора проєкту не вдалося. Швидше за все їх було декілька, що і спричиняє проблеми для дослідників. Серед імен архітекторів слід назвати і місцевого — Олександра Агеєнка. За стилістичними ознаками одним з претендентів на авторство міг бути архітектор із Петербурга Бенуа Микола Леонтійович (1813—1898). Будівництво комплексу садиби тривало 20 років (1864—1884), вона стала найбільшою серед садиб Східної України. Побудований в історичних стилях XIX століття, замок має риси північно-італійського ренесансу, готичні і мавританські риси. Будівлі споруджені з червоної цегли з власних заводів Попова в Васи́лівці.

Невицький замок - Замок Поганої Діви

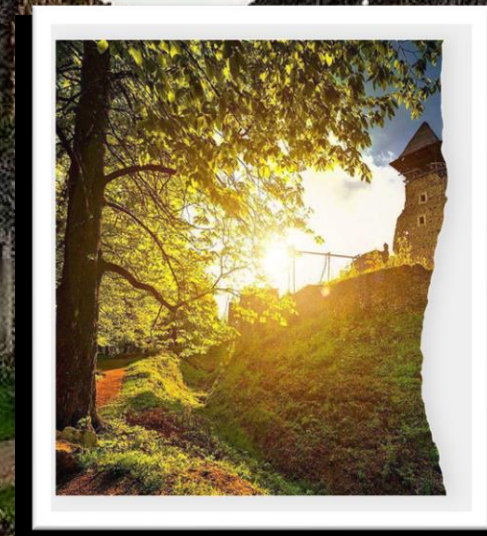

Невицький замок – одна із найстаріших споруд Закарпаття, що має міжнародне значення. Будівля унікальна в усій Україні за своєю еліптичною конструкцією та нагадує ірландські замки.

Історія Невицького замку починається приблизно у XII столітті. Його будівництво було пов'язане з активною політикою угорських королів, зростанням ролі гірських перевалів і шляхів, які вели через Карпати на північ і схід до Галича та Києва. Тоді замок був земляним городищем невеликих розмірів, укріплення якого склалися з валів і ровів.

Невицький замок — напівзруйнований замок біля села Кам'яниця Ужгородського району Закарпатської області, пам'ятка архітектури національного значення.

Замок уперше згадується на початку XIV ст. як опорна база місцевого феодального бунту проти королівської влади Карла Роберта Анжу. У XIV ст. замок переходить до володінь роду графів Другетів, які будують на місці дерев'яного замку кам'яний. У 1644 році під час релігійних воєн трансільванський князь Юрій I Ракоці зруйнував замок.

Те, що замок так довго стояв зруйнованим, породило в людській уяві страшні історії, пов'язані з цим місцем. Неймовірно наскільки людська уява безмежна. Від почутого не те, що мурашки, мороз по шкірі.

Власник замку силою відбив наречену в мукачівського герцога. Розлючений вельможа почав грозити жорстокою розправою. Зрозумівши, що накоїв, господар фортеці запропонував обмін. Якщо дружина народить доньку, то тільки-но їй виповниться 16, вона вийде заміж за герцога. Так і сталося. Донька, дізнавшись про свою страшну долю, вирішила: краще ніж жити зі старим нелюбом, кинутися з вежі в річку. Адже на той час кохала вона молодого та красивого юнака. Навіть природа повстала проти батька нещасної: після смерті дівчини блискавка, влучивши у вежу, зруйнувала її.

Олеський замок

Олеський замок – один з найстаріших замків України. Звісно, його історія наповнена загадками, таємницями і містичними легендами. Саме тут в 1629 році народився один з найвидатніших польських правителів – Ян III Собеський. Вважається, що після його народження замок почала переслідувати низка нещасть: пожежі, землетруси, захоплення, руйнування, розбій і численні шукачі скарбів.

Він побудований на перехресті старовинних торгових доріг з Угорщини на Волинь, і служив ключем до цієї землі. Дослідження фундаменту замку показало, що він був збудований відразу з каменю, і дерев'яної фортеці на його місці не існувало. Стіни були заввишки близько 10 метрів і 2,5 метра завтовшки. У 1366 році він перейшов до рук Олександра Коріатовича. Далі з рук в руки від Польсько-Литовського князівства до Російської імперії палац переходив як прапор.

Ян III Собеський

Легенди Олеського замку

Привид Яна Каспера – першим увійшов в містичну історію замку. Як свідчать літописи Каспер був монахом і під час одного богослужіння стрибнув у колодязь. Кажуть його дух і донині блукає коридорами, шукаючи спокою.

Також існує романтична легенда. У Івана Даниловича була дочка казкової вроди, звали її Марціана й у неї був закоханий молодий, але не достатньо багатий шляхтич. Данилович марив одруженням дочки із заможним кавалером, але вона полюбила Адама Жолкевського, який не відповідав фінансовим критеріям батька. Довго не наважувався магнат дати точну відповідь на щочастіші запитання Жолкевського, постійно ухилявся та давав неоднозначні обіцянки. Та одного разу Адам прямо запитав Даниловича чи віддасть той свою дочку йому в дружини і він відповів жорстким «ні». Тоді хлопець вихопив зброю і застрелився у всіх на очах. Розбите горем серце Марціани не витримало втрати коханого. З тих пір душі закоханих блукають у замку і шукають один одного та вихід із цієї пастки.

Найбільш популярною є оповідь про народження великого польського короля Яна III Собеського. Згідно з літописами, в день його народження погода лютувала та ще й на додачу татарська орда атакувала замок. І от, коли немовля з'явилося на світ, його поклали на мармуровий стіл, який в той самий момент розколовся від сильного удару грому. Це було розцінено як ознаку народження великої людини, що і справдилося згодом.

Палац Кеніга

Історія Шарівського палацу.

Проектування замку почалося в XIX столітті за Павла Ольховського поблизу річки Мерчик. Однак під заступництвом поміщика садиба незабаром почала руйнуватися, та її викупив магнат Леопольд Кеніг. Цукровий магнат Кеніг подарував Шарівському палацу друге життя, несучи новомодні елементи в архітектуру будинку. У підсумку замок отримав цікаве готичне забарвлення, а з ним і загадковість.

Палац Кеніга також називають цукровим замком і ось чому.

Так, згідно з легендою дружина цукрового барона була на рідкість красива і приваблива.

Всіма правдами і неправдами, кажуть, що навіть чаклунськими чарами Кенігу вдалося одружити на собі красуню, але закохати її в себе він не зміг.

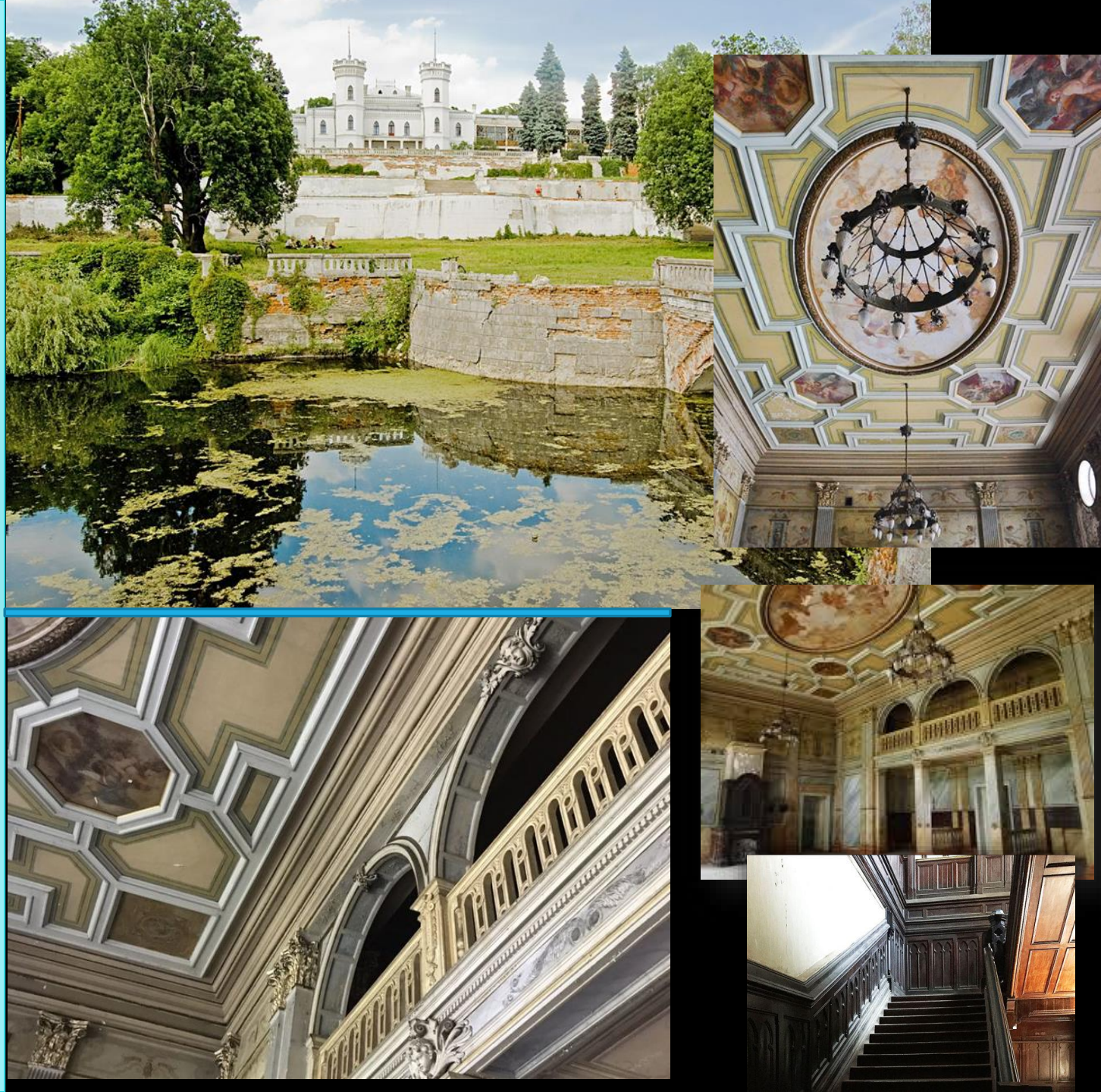
Його дружина мріяла влітку кататися з гірки на санях, а барон, бажаючи догодити дружині, розпорядився засипати цукром одну з височин біля замку. З тих пір пагорб називають цукровою гіркою, а саму садибу – цукровою.

Кажуть, що барон Кеніг, який втік від комуністів на початку революції, був винятковим естетом. Якось йому здалося, що дахи селянських хат виглядають з вікна його палацу занадто маргинально і брудно. Тому Кеніг вирішив відселити селян до Башкирії, а їх оселі спалити. Люди так і не прижилися на нових територіях і незабаром повернулися в Шарівку, відбудували свої будинки заново, але далеко від палацу цукрового барона.

Так в Харківській області утворилися два селища з однаковою назвою – Шарівка.

Садиба дійсно вражає архітектурним розмахом і мальовничістю.

Вишуканий родинний маєток оформлено в неоготичному стилі, парадний вхід прикрашений витонченими восьмигранними вежами зі шпильями. У замку Кеніга налічується 26 кімнат.

Легенда в камені

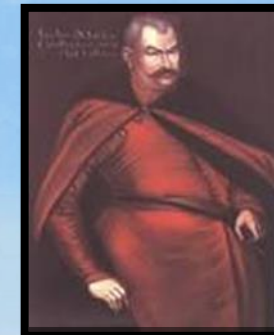
Який замок без легенди? Легенда Шарівського замку - про чарівний камінь Леопольда як подарунок своїй дружині. Розповідають, що жінка, будучи істотно молодше, не любила свого чоловіка і кидалася в чужі обійми на перший поклик свого бажання. Одну з таких подружніх зрад Кеніг ретельно вистежив за допомогою вірних йому доброзичливців. І більш того, він начебто дізнався про це по каменю, на якому відбулася подружня зрада. І за сотні кілометрів привіз його в замок. У парку молода дружина повинна була на свій сором дізнатися цей камінь. Кажуть, з тих пір цей артефакт наповнює бажанням всіх гостей парку через один лише дотик.

Золочівський замок

Замок у Золочеві було побудовано в 1634 році Якубом Собеським (батьком майбутнього короля Польщі Яна Собеського) на місці дерев'яної фортифікаційної споруди.

Яків Собеський

Zamek w Złoczowie.

(Wznowiony i odbudowany przez Jana Sobieskiego.)

Будувався замок з каменю за поширеною на той час голландською технологією. За основу укріплення служив великий земляний вал, обладнаний системою комунікацій; всередині нього розташовувалися каземати. Із зовнішнього боку цей вал був укріплений кам'яними брилами.

Збудовано твердиню на зразок цитаделі бастіонового типу. Вона являє собою подовжений чотирикутник, оточений високими валами, укріплений ззовні тесаними кам'яними плитами. Замок був оточений глибоким ровом. В'їзна брама мала колись також звідний міст.

На кожному розі замку добре видно п'ятикутні бастіони, що закінчуються сторожовими вежами, прикрашеними плитами з гербами Яніна, Годзава, Равич і Гербурт та літерами J.S.K.K.S.K. (Jakob Sobieski, Krajczy Koronny, Starosta Krasnostawski). Крім того, на баштах є цифри "1634". Після перебудови в ХІХ ст. бастіони мають лише декоративний вигляд.

ZŁOCZÓW. Ruiny zamku Sobieskiego.

В описі 1687 р. дається загальна характеристика замку: «Мала цитадель чотирьохстінна, обнесена кам'яними мурами і сильно укріпленими валами з кутовими бійницями для гармат. Зі сторони полів тягнеться рівнина, на якій знаходяться польові фортифікаційні споруди для регулярного війська. Брама цитаделі зі сторони міста також захищена вартою.

На подвір'ї знаходиться двоповерховий житловий корпус – палац в стилі ренесансу. Надбрамний корпус і господарські будівлі розташовані по периметру подвір'я на західній і південній куртинах.

Покої королівської сім'ї розташовувалися у великому двоповерховому палаці, обладнаному системою опалення і навіть каналізацією. Чотири каміна на першому поверсі обігрівали всі палацові кімнати.

Пан і пані мали окремі кімнати. Вікна з покоїв пані виходили на зовнішній бік, де була охорона, бо саме з цього боку в стіні було зроблено потайні сходи до скарбниці. А ключі від скарбниці носила при собі саме пані. За порадами тогочасних архітекторів, між двома половинами був прохід, аби у пана роги не вирости.

Марія Казимира

В 1690-х роках дружина Яна Собеського – Марія Казимира Луїза де Гранж д'Арк'єн частенько усамітнюється в Золочеві. Саме тоді, завдяки пануванню моди на все східне, з'являється незвичний для Галичини Китайський палац. Будівля не має в собі східних рис, але фантазія місцевих зодчих, які, звичайно, жодного разу не були за Китайським муром, породила унікальну та вишукану будівлю.

http://www.pro-ukr.com/2018/04/18/10_perlin_zahidnoi_ukraini/

<https://sites.google.com/site/legendarnimiscaukraieni/pogan-diva-nevicogo-zamku-zakarpatta>

[https://we.org.ua/mistychna-ukrayina/bila-pani-pidgoretskogo-zamku /](https://we.org.ua/mistychna-ukrayina/bila-pani-pidgoretskogo-zamku/)

<https://www.ukrainetours.com.ua/blog/this-is-a-giant-shipworm-you-may-wish-it-had-stayed-in-tube.html>

<https://latifundist.com/blog/read/2156-podsolnechnik-rastet--sharovka-ozhivaet>

<https://photo-lviv.in.ua/20-tsikavyh-faktiv-pro-zolochivskyj-zamok/>

[https://we.org.ua/malovnychi-kutochky-ukrayiny/zaporizka-oblast/sadyba-popova-zabuta-perlyna-ukrayiny /](https://we.org.ua/malovnychi-kutochky-ukrayiny/zaporizka-oblast/sadyba-popova-zabuta-perlyna-ukrayiny/)

Дякуємо за увагу!

